

"אוייב הציבור מס' 1"

מלון הרצח מלון פלאמינגו האקסקלוסיבי בלאס-וואגס. מאחורי השמש ו' אחרת הנופש, שימש המלון כבסיס לכנופיית הפשע המאורגן, מיליוני דולרים, מרווחי הקאסינו, הוברחו במשך השנים מתחת לאפס של שלטונות המס. הכספים הועברו לשווייץ ולארצות אחרות, הפכו להון כשר באמצעות תרגיליו של לנסקי.

הנרצח בן (בגטי) סיגל, שותפו במשך שנים רבות של לנסקי, נרצח במלון פלאמינגו, אותו ניהל — 24 שעות לאחר שבינו ובין לנסקי פרץ ויכוח חריף בדבר צורת ניהול המלון עלידי סיגל. מאחורי החזית של איש עסקים נשר, לנסקי הינו אדם אלים, ככל חבריו ההותיקים, מראשי עולם הפשע המאורגן בארצות-הברית.

כחבר לארשמי, אלופי המאפיה השתוקקו להיעזר בגאונותו הפינאנסית. בתמורה, איפשרו לו להרכיב את האימפריה שלו. אין זה אומר כמובן שראשי המאפיה בטיחו בו. הם הצמידו לו משגיח-כשרות, שי היה דבוק אליו כצל, והבטיח שלנסקי יפיש להם את חלקם באמונה. שנים רבות, היה זה תפקידו של ג'ו ארוניס קאפו (ראש איזור) במשפחת המאפיה הניו-יורקית של ויטו ג'נובו. כאשר הוגלה ארוניס מארצות הברית ב-1956, עבר התפקיד לידי של ויני סנט (ג'ימי כחול-העיניים) אלו, קאפו ניר-יורקי אחר. עד לאחרונה, היה אלו אחד מ' בנילחיתו הצמודים של לנסקי.

בתום מלחמת העולם השנייה, היה כבר לנסקי יהודי עשיר מאוד. הוא רי

נ במלון מושלם, אמר עליו שכן עתירה, כשכונת המגורים האקס' קלוסיבית שבחוף מיאמי. "בחור שקט, לא שוויצרי, אחד מהחבריה", חידה דעתו חבר ותיק. "משקיע בפנסיה", מכנה לנסקי את עצמו בדו"חות מס-ההכנסה שלו. וזהו אכן התפקיד שהוא משחק, מאיר לנסקי בן ה-68. לא גבוה במיוחד, בעל שיער דליל, אפור ופרצוף חמוץ, נוהג לנס' קי להתלבש בחליפות שמרניות, חי בצניעה עם אשתו (השנייה), מתרחק מחיי לילה, מחלק טיפים צנועים. הוא נוהג במכונית שכורה, צנועה, והבידור הגדול שלו הוא טיול רגלי לאורך החוף, עם כלבו המיני-אטור.

א ולם יש גם צד אחר למאיר לנסקי. חובע ניו-יורקי ותיק כינהו "גנגסטר אכזרי שמתו המבריק והעזות הפכוהו ל-

הקורבן בן סיגל היה שותפו של לנסקי במשך שנים רבות, נרצח לאחר טיכסון שפרץ בין השניים.

דמות מרכזית בעולם התחתון מאז שנות העשרים הסוערות. "הוליסטריס ג'ורנל כינהו, 'גאון פינאנסי, שעיצב את סינדיקאט-הפשע המאורגן ל-מיסגרת יעילה וממושמת". מומחה ממשלתי אמריקאי ידוע לענייני המאפיה קבע: "לנסקי הוא אויב הציבור מספר 1". גורמים ממשלתיים בארה"ב מעריכים את עושרו של לנסקי ביותר ממאה מיליון דולר. רובו המכריע של הון זה רשום על שמות אחרים. לנסקי בתי-הימורים ברחבי העו' למ, מהאיים הקאריביים ועד המורח הקרוב, בתי-חרושת לבגדים בניו-יורק, מגרשי מי-רוצ'יסטום, בתי-מלון במיאמי — ומיליונים רבים של דולרים במניות אמריקאיות ב' בנקים זרים ברחבי העולם.

לנסקי, שנולד מאיר סוכולנסקי בגורוד'נו, פולין, היגר לברוקלין בגיל תשע. אחרי שסיים יסודי (שם קיבל טוב מאודים ומצויין), ויתר על המשך הלימודים, הצטרף לחבורת גנבים באחד מפברכי מנהאטן. הוא סיפס במהירות במעלות עולם הפשע. ב' שנות העשרים המאוחרות, בתקופת איסור המשקאות, התחבר לפושע צעיר אחר, בגי'סקי סיגל. יחד הקימו השניים את חבורת בגס'ומאיר. האקדוחנים שלהם הבטיחו את מישלוחי המשקאות המוברחים משיקאגו ל-חוף המזרחי. בגסקי ומאיר היו שותפים — יחד עם ג'ו ארוניס ופרנק קוסטלו, כוכבי שביט צעירים ועולים במאפיה — בלפחות שלושה בתי-זיקוק לא-חוקיים. עם הזמן, הם הרחיבו את פעילותם לבתי-הימורים, סמים, ורשת הימורים כלארצית.

בשנות השלושים המוקדמות, הקיר מה המאפיה ועדה עליונה, שמטרתה לחסל את המלחמות הפנימיות בין המטה פחות השונות. מאחר שלא היה סיביליאני, לא יכול היה לנסקי להתקבל אמילו כחבר פשוט במאפיה. אולם כוחו והשפעתו היו כאלה, שלמרות זאת צורף לוועדה העליונה,

הבוט מאיר לנסקי, המכונה אויב הציבור מספר 1 בארצות-הברית, האחרון ממיסדי הפשע המאורגן שם.

אחיו ג'ייק ניהלו בפלורידה בתי-הימורים שפעלו 24 שעות ביממה. עסקי ההימורים וההגבלות שלו פרחו גם בניו-יורק, ניו-ג'רסי ולואיזיאנה. בלאס-וואגס החל אז לניסקי מקום, בהשקעה של עשרות מיליוני דול'ר, בתי-הימורים מפורסם, פלאמינגו, שי עתיד היה להיות מנוהל על-ידי בגטי סיגל — עד שזה נרצח.

בראשית שנות החמישים חלה נסיגה ב' אימפריה של לנסקי. הסנאט האמריקאי ב' ראשותו של הסנאטור אסטס קיפור, התל-בש על הפשע המאורגן, ובין היתר חשף את מימדי השחיתות העצומה שהחזיר לניסקי למרכזי כוח בפלורידה וניו-יורק. בתי-הימורים של לנסקי בפלורידה נסגרו, ו' לנסקי עצמו חסף את עונש המאסר היחיד בכל קריירת הפשע הממושכת שלו: שלו-שה חודשים, על הפעלת מועדון-הימורים בלתי-חוקי בסרטוגה, ניו-יורק.

ב-1952 החל הרומן הקובאני של לנסקי. פולגנציו בפטיסטה, שחזר לשלוט בקובה לאחר כמה שנות גלות בפלורידה, חוקק שורת חוקים שהעניקה ללנסקי וחב' ריו מונופול על ענף-הימורים בקובה. ה' מטרה: להסוך את קובה לנקודת-משיכה ל' תיירות מארצות-הברית.

לאחר מהפיכת קסטרו, ב-1959, ניסתה ה' כנופייה של לנסקי להמשיך בפעילות, תוך תשלום מס כבד למימשל החדש. הנסיון היה קצר. הוא הגיע לסופו כאשר צ'יה גואררה שיגר לחזר הקופה של הקאסינו כמה מה-חבריה שלו, מוקנים, פרועי לבוש ונושאי רובים, במטרה לחדא שהמימשל אכן מקבל אחוז נכון מהרווחים. לנסקי ארז את העסק, עבר ללאס-וואגס,